

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2848/24
4.2.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Весне Филиповић, председника већа, Весне Дамјановић и Весне Павловић-Нинковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Караћ, адвокат из Новог Сада, Булевар ослобођења бр. 78, против туженог Генерали осигурање Србија а.д.о. Београд, ул. Владимира Поповића бр. 8, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, ул. Грчкошколска бр. 1, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 31638/20 од 8.3.2023. године, у седници већа одржаној дана 4.2.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 31638/20 од 8.3.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци на име осигуране суме по полиси бр. ... исплати износ од 21.081,38 евра са каматом коју Европска централна банка прописује за евро од 20.10.2017. године до коначне исплате, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, као и на име накнаде материјалне штете износ од 16.500,00 динара на име састава одштетног захтева од 20.4.2018. године са законском затезном каматом од 20.4.2018. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 200.683,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Против наведене пресуде тужилца је благовремено изјавила жалбу, побијајући је у целисти, из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка је образложено тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде, у границама законских овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду налази да жалба тужиље није основана.

Побијана пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбеним наводима тужиље указује на друге повреде поступка због којих би побијана пресуда морала бити укинута.

Према утврђеном чињеничном стању дана 19.10.2017. године у 7.30 часова на аутопуту Е-75, у коловозној траци намењеној за кретање возила из смера Суботица ка Новом Саду на 74 км и 570 м догодила се саобраћајна незгода у којој су учествовала два теретна возила и то: возило марке "Iveco-Eurocargo" регистарске ознаке ..., којим је управљао супруг овде тужиље, сада пок. ББ и теретно возило марке "Mercedes Actros 1844-LS", регистарске ознаке ... (...) са прикључним возилом марке "Schwarzmueller S-1", регистарске ознаке ... (...) којом је управљао ВВ. У наведеној незгоди смртно је страдао сада пок. ББ, супруг тужиље. Из налаза и мишљења судског вештака Милутина Думића утврђено да је предметна незгода изазвана искључивом кривицом пок. ББ. Пок. ББ је са овде туженим дана 12.11.2008. године закључио Уговор о осигурању живота за случај доживљења и за случај смрти, по полиси бр. ..., са почетком осигурања 1.11.2008. године и истеком осигурања 1.11.2028. године, а осигурана сума за случај смрти услед саобраћајне незгоде, уговорена је у износу од 21.081,38 евра. Као корисник за случај смрти осигураника означена је овде тужиља АА. Поред тога, уговорено је и допунско осигурање од последица несрећног случаја (незгоде). У доњем делу полисе констатовано је: "Ово осигурање живота је закључено на основу Понуде и осталих писмених изјава уговарача осигурања, у складу са Законом о облигационим односима, Општим условима за осигурање живота и Посебним условима за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурање личне ренте, који су уговарачу осигурања уручени, са којим је уговарач упознат и који чине саставни део овог уговора – Полисе." Тужиља је преко пуномоћника упутила туженом одштетни захтев дана 19.4.2018. године, па коме тужени није поступио.

Општим условима за осигурање живота "Делта генерали осигурање Београд" од 28.9.2006. године, овде туженог, прописано је да су ови Општи услови саставни део уговора о осигурању живота који уговарач осигурања закључи са акционарским друштвом за осигурање (чл. 1 ст 1), а да ако је у осигурање живота укључено осигурање од последица несрећног случаја (незгоде), саставни део уговора су и Посебни услови за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурања личне ренте са табелом инвалидитета. Посебним условима за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурања личне ренте од 3.4.2007. године, прописано је да су ови Посебни услови саставни део уговора о осигурању живота, односно уговора о осигурању личне ренте који уговарач закључи са друштвом за осигурање, те су између осталог прописани случајеви када постоји искључење обавезе осигуравача (члан 9), односно да је искључена обавеза осигуравача уколико је осигурани случај настао као последица саобраћајне незгоде услед непоступања осигураника у својству учесника у саобраћају у складу са прописима о правилима саобраћаја, саобраћајним знаковима постављеним на путу и

знацима и наредбама које дају овлашћена лица, као и у случају када је осигураник учествовао у саобраћају у својству пешака (члан 9 став 2).

На основу налаза и мишљења те изјашњења судског вештака саобраћајно-техничке струке Милутина Думића од 11.1.2023. године, који је првостепени суд прихватио као јасан, објективан и у свему дат у складу са правилима струке, са аргументованим одговорима на све примедбе тужиле, утврђено је да је критичном приликом, дана 19.10.2017. године, пок. ББ управљајући возилом марке “Iveco” пропустио да возило којим је управљао држи на таквом одстојању од скупа возила “Mercedes” (које је било заустављено у десној коловозној траци због саобраћајне незгоде која се испред њега догодила), како не би створио опасност у саобраћају тј. како би могао благовремено да успори или се заустави, ако скуп возила “Mercedes” испред њега успори или се заустави (што се у конкретном случају догодило), а што је довело до тога да неблаговремено заустављање возила “Iveco” од стране пок. ББ, као последица неадекватног одстојања у односу на скуп возила “Mercedes”, представља околност која је довела до ове саобраћајне незгоде. Утврђено је и да су укупни услови саобраћаја у датом тренутку указивали на потребу смањења брзине кретања и изузетно пажљиво кретање коловозом свих учесника у саобраћају, те да сада пок. ББ није прилагодио брзину кретања возила условима и стању на путу, што је био дужан да учини у складу са правилима саобраћаја, док на страни возача скупа возила “Mercedes” нису уочени пропусти који се могу повезати са узроком или доприносом настанку штете.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, које жалбеним наводима тужиле на правно релевантан начин није доведено у сумњу и које другостепени суд прихвата као правилно и потпуно, првостепени суд је правилном применом одредби члана 142, 901 став 1, 902, 919, 942 и 943 Закона о облигационим односима - ЗОО, члана 1 став 1 и члана 4 став 4 Општих услова за осигурање живота, као и члана 1 став 1 и члана 9 став 2 Посебних услова за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурања личне ренте, правилно закључио да је неоснован тужбени захтев тужиле (корисник осигурања) за исплату осигуране суме, по полиси осигурања бр. ..., налазећи да је у конкретном случају испуњен услов за искључење обавезе туженог (осигуравача) из члана 9 став 2 Посебних услова, будући да је утврђено да је смрт осигураника пок. ББ (осигурани случај) настала као последица саобраћајне незгоде до које је дошло због непоступања осигураника у својству учесника у саобраћају у складу са прописима о правилима саобраћаја. Следи наведеног, неоснован је и захтев тужиле за исплату накнаде на име састава одштетног захтева у износу од 16.500,00 динара.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и на закону заснована, а дате разлоге и закључак првостепеног суда прихвата и овај суд, као другостепени, те сходно члану 396 став 2 ЗПП на исте упућује.

Супротно наводима жалбе, првостепени суд је у смислу члана 7 и 8 ЗПП, правилно оценио писане доказе у спису предмета, као и налаз и мишљење вештака, те дао јасне и довољне разлоге из којих је у свему прихватио налаз и мишљење судског вештака саобраћајно-техничке струке Милутина Думића, па је на основу свих изведених доказа, ценећи их појединачно и у међусобној вези, као и на основу

результата целокупног поступка правилно закључио да је до саобраћајне незгоде, у којој је осигуранк тужиоца преминуо, дошло искључивом кривицом осигураника, и то услед пропуста да управљајући возилом “Ivecco” прилагоди брзину возње условима саобраћаја и да скуп возила “Mercedes”, које се налазило испред њега, држи на таквом одстојању које би му омогућило да своје возило благовремено успори и заустави. Утврђено је и да на страни возача скуп возила “Mercedes” није било пропуста. С тим у вези неосновано тужила у жалби истиче да нема места оваквом закључку првостепеног суда у одсуству правноснажне судске одлуке којом би се евентуално утврдила кривица или прекршајна одговорност његовог осигураника, као и у одсуству могућности да исти буде саслушан као странка у поступку и да разлоге за своје поступке. Осим тога, оваквим жалбеним наводима се оспорава оцена изведених доказа, односно указује се на релативно битну повреду поступка која не представља разлог за укидање пресуде.

Одредбом члана 42 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС”, бр. 41/09, 53/10, 101/11, 32/13 – УС, 55/14, 96/15 – др. закон, 9/16 – УС и 24/18) прописано је да је возач дужан да брзину кретања возила прилагоди особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама, стању возила и терета, густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја.

Тачни су наводи жалбе да првостепени суд у образложењу побијане пресуде није навео који пропис је осигураник туженог прекршио спорном прилком, односно пропис на коме се заснива његова одговорност за насталу саобраћајну незгоду, међутим из образложења одлуке јасно прилази да је осигураник туженог поступио супротно напред цитираној одредби члану 42 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС”, бр. 41/09, 53/10, 101/11, 32/13 – УС, 55/14, 96/15 – др. закон, 9/16 – УС и 24/18), те да је осигурани случај наступио због његовог непоступања по правилима саобраћаја, па су ови жалбени наоди остали без утицаја на другачију одлуку суда у овој правој ствари.

Следом наведеног, правилно је првостепени суд применом одредби члана 142, 901 став 1, 902, 919, 942 и 943 Закона о облигационим односима - ЗОО, члана 1 став 1 и члана 4 став 4 Општих услова за осигурање живота, као и члана 1 став 1 и члана 9 став 2 Посебних услова за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурања личне ренте, закључио да је у конкретном случају испуњен услов за искључење обавезе туженог (осигуравача), те да тужени није у обавези да тужиљи, као кориснику осигурања за случај смрт услед саобраћајне незгоде исплати осигурану суму у износу од 21.081,38 евра, нити накнаду за састав одштетног захтева у износу од 16.500,00 динара.

Посебним условима за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурања личне ренте, са којима се тужени сагласио и био упознат приликом потписивања полисе осигурања, јасно су прописани случајеви искључења обавезе осигуравача, те и случај када је осигурани случај настао као последица саобраћајне незгоде услед непоступања осигураника у својству учесника у

саобраћају у складу са прописима о правилима саобраћаја, саобраћајним знаковима постављеним на путу и знацима (члан 9 став 2). Осим тога, из садржине Посебних услова произлази да је ставом 4 истог члана, прописано је да се у случају искључења обавезе осигуравача уплаћена премија, умањена за трошкове осигуравача, враћа уговарачу. Код напред наведеног, неосновано тужила у жалби истиче да није било места примени члана 9 став 2 Посебних услова за осигурање од последица несрећног случаја (незгоде) уз осигурање живота и осигурања личне ренте, истичући да је таква одредба у супротности са начелом равноправности и начелом злоупотребе права у вези члана 143 и 953 ЗОО и да је ништава, без обзира што се ради о уговору по приступу. Спорном одредбом, која искључује обавезу туженог да исплати осигурану суму, тужила као корисник осигурања није лишена свих права на накнаду с обзиром да је већ у ставу 4 истог члана, установљена обавеза осигуравача да уговарачу, у случају наступања услова за искључење његове обавезе, врати уплаћене износе премије осигурања, па по мишљењу овог суда у конкретном случају не може бити речи о неравноправности странака и злоупотреби права туженог, као јаче уговорне стране.

Како првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити оним повредама на које се указује жалбеним наводима тужиле, те како је иста заснована на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању и донета на основу правилне примене материјалног права, то је иста применом члана 390 ЗПП потврђена и одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка из побијаног става другог изреке, будући да је донета правилном применом одредби чланова 153, 154 и 163 ЗПП и правилном применом важеће АТ и ТТ, у време пресуђења, који трошкови су тужиоцу правилно одмерени и досуђени према успеху у спору, па је иста применом члана 401 тачка 2 ЗПП морала бити потврђена.

Имајући у виду да тужила није успела са изјављеном жалбом, то јој не припадају трошкови другостепеног поступка, па је применом члана 153 и 165 ЗПП одлучено као ставом другим изреке.

**Председник већа-судија
Весна Филиповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић